

[Lone Dybkjær]

ster. Jeg har en fornemmelse af, at betragtningerne i energiministerens redegørelse på dette punkt måske er en anelse for optimistiske. Det koster nok borgerne mere end de 5.000 kr. eller 10.000 kr., som ministeren nævner, og under alle omstændigheder vil man få et hav af eksempler, hvor det drejer sig om beløb i en helt anden størrelsesorden. Det synes jeg egentlig man bør tage hensyn til, når man diskuterer disse ting.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi får diskuteret og dokumenteret og eventuelt aflivet noget af det, der svirrer rundt i luften. Derfor synes vi, det er vigtigt, at man får kommenteret B&W-rapporten, der jo nu foreligger i en officiel form. Hvad enten det er den ene eller den anden, der vil udsende den, synes jeg altså ikke, man kan affærdige hele det spørgsmål med at sige, at det vil vi ikke have med at gøre. Jeg tror, vi er nødt til at gå meget aktivt ind i debatten, og at regeringen bør gå meget aktivt ind i debatten og kommentere samtlige de påstande, der kommer frem, sådan at vi er klar over, hvad der er sandt og ikke sandt i hele denne diskussion.

Jeg skal ikke kommentere dagsordensforslaget på nuværende tidspunkt, men vi kan altså ikke stemme for de konservatives dagsordensforslag.

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg føler trang til at begynde med et hertesuk. Det er lidt på linje med det, som hr. Arne Christiansen var inde på. Hvor er det dog ærgerligt, at der er spildt så megen tid siden 1970 med ikke at gøre noget ved atomkraften! Vi kunne have sparet os mange ting, hvis man havde handlet lidt hurtigt på det område.

Jeg vil bare ikke som hr. Arne Christiansen ensidigt vende kritikken imod socialdemokratiet. Jeg bliver nødt til at inddrage alle, der har været med i en regering siden 1973. Man har intet gjort ved den sag. Man har i partierne ikke haft enighed, og resultatet er, at man har søgt at udskyde sagen for at blive fri for at tage stilling. Det seneste påfund er dette med at lægge det ud til folkeafstemning. I et land, hvor man har en grundlov, der siger, at medlemmerne af dette ting ikke er forpligtet ved nogen forskrift af vælgerne, men alene er bundet af deres overbevisning, er det godt at lade et af de vigtigste og mest

indviklede spørgsmål gå ud til folk for at få en forskrift, så man har en undskyldning for ikke at tage stilling selv. Det er en udmærket idé, og det skal nok gøre, at vi ingen atomkraft får i denne dronnings regeringstid. Det er beklageligt.

Det er meget naturligt, at folk er lidt skræmte over for gas, over for naturgassen og over for andre former for gas, for ulykernes antal er egentlig stort. De tal, man så fra Holland, er egentlig forfærdende, hvis man sammenligner med de tal, man ikke har fra atomkraft, fordi der ikke har været nogen ulykker. Men medens man hysterisk kaster sig over den mindste lille udluftning et eller andet sted ved et atomkraftværk, tager man altså i og for sig ganske roligt – også de officielle myndigheder – på det og siger: nå ja, det var vist et par hundrede mennesker, der er omkommet som følge af ulykker ved det og det.

Jeg synes rigtignok også, socialdemokratiets ordfører slap lidt for let om ved uheldet forleden dag, som – all right – ikke medførte tab af menneskeliv, men som sandelig var meget, meget ubehageligt for forbrugerne, for en stor del. Alt dette må ikke tages som udtryk for, at jeg ikke vil gå varmt ind for, at vi skal have naturgassen – det skal vi – men blot som et lille bevis på, hvor nemt det er at rejse hysteri på visse områder, og hvor parat man er til at afvise de samme vanskeligheder og de samme betænkeligheder, når det gælder ens kæledægger på andre områder.

Jeg skal så lige have fastslået, at centrumdemokraterne – og det gælder også andre forligspartier – naturligvis ingen pligt har til at støtte regeringen i denne sag, fordi vi er med i et økonomisk forlig angående 1980–81. Men derimod føler centrumdemokraterne en pligt til at stå fast ved de ting, som et næsten enigt folketing vedtog for få måneder siden, også selv om regeringen måtte have vildført folketinget dengang, hvad jeg ikke mener den har. Jeg mener, man skyder langt over målet i det hele taget med al denne megen kritik af regeringen. Hvornår vil de, der bruger så megen tid til det, opdage, at det behøver de slet ikke, for regeringen sørger for selv at fremkalde spontan kritik af regeringen ved ikke særlig kloge ting, som nogle ministre siger i ny og næ? Og her tænker jeg såmænd ikke specielt på ministeren i dag, for han har ikke engang rekorden. Men altså: hvorfor